

COMUNICAT INFORMATIU DEL CEDALL – ANY 2025

UN FALS CONCEPTE "LLIBERTARI" RECORRE EL NOSTRE FRÀGIL MÓN

(Avís urgent per als nouvinguts, notes per als caducs i petons per als perennes...)

1 El *CEDALL*, és un centre de documentació orientat principalment a la difusió de la història del moviment llibertari i antiautoritari de l'estat espanyol. Qui ens coneix des de fa cert temps, o potser ens consulti en un futur, és conscient dels materials d'informació històrica que oferim als curiosos i interessats en l'extensa història de l'anarquisme ibèric espanyol durant els segles XIX i XX.

2 Aquestes senyes d'identitat del *CEDALL*, és possible que fossin conegudes pels qui han creuat opinions amb nosaltres al llarg d'aquests 25 anys de tasca cultural i propagandista, i, per tant, aquesta breu "intro" pogués semblar una mica retòrica o simplement innecessària. Potser teniu raó aquells que així ho penseu. Però en qualsevol cas creiem que no està de més delimitar el que han estat, i continuen sent avui dia, els eixos argumentals que cohesionen el nostre projecte col·lectiu, encaminat a divulgar la història llibertària de les classes populars del nostre país.

3 La raó principal d'aquest inusual escrit del *CEDALL* és clarament reactiva i neix d'un profund neguit sobre allò que considerem com una massiva i creixent distorsió conceptual del significat més reconegut del terme "***llibertari***". De fet nosaltres com a col·lectiu editor, i sota les sigles conegudes de "***CEDALL***", incorporem des del seu inici i explícitament la paraula "***llibertari***".

4 Com s'ha reconegut històricament des de mitjan segle XIX, el terme ***llibertari***, sobretot en el que afecta genèricament el que podríem denominar el "(des) ordre global capitalista", s'ha associat principalment al moviment obrer d'influència anarquista en la seva lluita constant contra el capitalisme i per una societat lliure i emancipada de qualsevol explotació social.

Creiem, respecte a aquesta rotunda afirmació, que pocs historiadors i "estudiosos" podrien rebatre aquesta inicial definició recollida en nombrosos llibres i anàlisis rigoroses referides a la història general del segle XIX i XX.

5 La qüestió nuclear d'aquest escrit-denúncia es situa més aviat en el nostre immediat i rutilant present i per tant en la persistent utilització "*in-progres*", i àmpliament distorsionada, del terme "***llibertari***".

Entre alguns dels diversos i brillants "falsaris" es troben avui dia des de sectors econòmics, a grups socials/polítics i també alguns estranys

"individus-alfa" molt poderosos que formarien part d'un estrany i perillós conglomerat "híper-capitalista" internacional.

En les seves moltes barrabassades, expressades amb certa freqüència en els "mass-media", es trobarien com a objectius a mitjà termini la fallida progressiva d'unes certes conquestes socials aconseguides a cop de lluites reivindicatives dutes a terme per les classes populars en multitud de països (llegeixi's educació, sanitat i pensions públiques, etc.).

El seu atac persistent i deliberat a l' "estat", s'exerceix en aquest ocasió des d'una posició nítidament "anarco-capitalista", i no es fonamenta en la justícia social a favor de tots els ciutadans sinó, més aviat al contrari, en una mal anomenada "llibertat" (empresarial) que afavoreix prioritàriament, i sense tot just dissimulació, el seu propi benefici econòmic.

Per contra, la possible supressió de l' "estat", teoritzada pels primers ideòlegs de l'anarquisme social, més recognoscible en l'últim terç del segle XIX, sempre havia estat unida a la supressió real i efectiva de l'injust sistema capitalista i a la realització d'una nova societat on desaparegués qualsevol índex d'explotació social, tant en la seva esfera individual com en la seva dimensió col·lectiva.

6 Alguns exemples concrets d'aquesta brot epidèmic classista de tall burgès internacional que recorre globalment el nostre fràgil món sota la recent etiqueta d'aquest fals esperit llibertari capitalista, ens ho mostren recentment, per exemple, el govern de Javier Milei a l'Argentina o l'amenaçadora i persistent influència de poderosos "lobbies" capitalistes estatunidencs, molt vinculats en l'actualitat al bloc ultra-conservador guanyador de les recents eleccions generals de l'any 2024 entorn del marasme colpista del "trumpisme".

El que anteriorment, i d'això no fa tant de temps, havia estat denominat habitualment per la premsa "mainstream" internacional amb l'etiqueta més ajustada de "ultra-liberal" va mutant ràpidament, mitjançant una certa insistència pesada, sota el paraigua deformat i cada vegada més trampós del terme "**llibertari**".

7 Des del *CEDALL* volem advertir-vos rotundament, per si encara no fóssiu conscients de la nostra línia editorial, que els materials històrics que aportem i les idees-força que en ells transpiren es refereixen a (un altre) imaginari ideològic radicalment antagònic i enfrontat a aquests barroers defensors d'un "anarco-capitalisme" cada cop més asocial i malaltís.

La inicial tradició històrica dels moviments llibertaris ha estat protagonitzada prioritàriament per lluitadors i activistes socials que han format part de les classes populars (dones i homes) i que han defensat fins a les seves últimes conseqüències, amb una actitud de solidaritat exemplar, als oprimits i oprimides ("la sal de la terra") en la seva arriscada i difícil quotidianitat.

8 Per tot això, les tendències ideològiques i econòmiques que representen aquest bloc social, cada vegada més consolidat i d'aspecte ultra-conservador, no representen en absolut el que el col·lectiu *CEDALL* ha

defensat des dels seus inicis. En certa manera es pot afirmar, amb un cert rigor històric, que el gruix majoritari dels llibertaris han format part des dels seus inicis de l'imaginari social que es va constituir al voltant dels que alguns dels seus dirigents denominen despectivament com els "esquerrans" on la crítica radical al capitalisme i al seu règim de dominació absoluta ha format part substancial de les seves idees i anhels persistents.

9 Finalment, i per a acabar reafirmant la nostra nítida posició ideològica, us passem a enumerar breument, encara que sigui d'una forma no exhaustiva, les nostres solides preferències personals sobre alguns dels homes/dones anarquistes i socialistes llibertaris que al llarg de la seva història personal ens han deixat una petjada inesborrable, i que encara resten tant als nostres pensaments com als nostres cors:

Mijail Bakunin, Pierre-Joseph Proudhon, Piotr Kropotkin, Louise Michel, Emma Goldman, Eliseo Reclus, James Guillaume, Errico Malatesta, Anselmo Lorenzo, José Prat, Teresa Claramunt, Francesc Ferrer i Guardia, José Sánchez Rosa, Mauro Bajatierra, Salvador Seguí, Joan Peiró, Eleuterio Quintanilla, Manuel Buenacasa, Ángel Pestaña, Tomás Herreros, Joan García Oliver, Federica Montseny, Francisco Ascaso, Buenaventura Durruti (entre otros y otras...)

...

EQUIP CEDALL (Gener 2025)